

אמר רב רבנן קמיה דרב פפא: כמאן? —
דלא כרבי עקיבא.

דאי רבי עקיבא, האמר: אין מקיימין עבד
שאינו מהול!

אמר להו רב פפא: אפילו תימא רבי עקיבא.

הני מילי היבא דלא אתני בהדיה, שלא התנה
עמו בשעת לקיחה שישכים שלא להימול,
ולקחו בתורת עבד כנעני.

אבל היבא דאתני עמו שלא להימול — הא
אתני עמו שאינו בגדר עבד כנעני, ואינו
חייב להימול, ואין איסור להשהותו כשהוא
ערל.

אמר רב כהנא: אמריתא לשמעתא דרב פפא
קמיה דרב זביד מנהרדעא.

ואמר לי: אי הכי, כי קאמר ליה רבי עקיבא
לרבי ישמעאל: בלוקח עבד בין השמשות
ולא הספיק למולו הכתוב מדבר — לישני
ליה רבי עקיבא לרבי ישמעאל הא דרב פפא,
שהתנה עמו שלא להימול.

ולישני, לישני ליה הק?

אלא חד מתרי ותלת טעמי, תירוץ אחד
מתוך שנים ושלושה תירוצים, קאמר רבי
עקיבא.

יתיב רבי חנינא בר פפי ורבי אמי ורבי
יצחק נפחא, אקילעא על פתחו דרבי יצחק
נפחא.

ויתבי וקאמרי: עיר אחת היתה בארץ
ישראל, ולא רצו עבדיה למול, וגלגלו עמהם
עד שנים עשר חדש, וחזרו ומכרום לעובדי
כוכבים.

כמאן? — כי האי תנא:

דתניא: הלוקח עבד מן העובד כוכבים ולא
רצה למול — מגלגל עמו עד שנים עשר חדש.

לא מל — חוזר ומוכרו לעובדי כוכבים.

רבי שמעון בן אלעזר אומר: אין משהין
אותו בארץ ישראל, מפני הפסד טהרות.
שמטמא את התרומות היות וגזרו חכמים על
גוי שיהא טמא כזב לכל דבריו.

ובעיר הסמוכה לספר, סמוך לגבול, אין
משהין אותו כל עיקר, שמא ישמע דבר,
וילך ויאמר להברו עובד כוכבים מעבר
לגבול.

תניא, רבי חנינא בנו של רבן גמליאל אומר:
מפני מה גרים בזמן הזה מעוניין, ויסורין
באין עליהן?

מפני שלא קיימו שבע מצות בני נח בגיותן.
וכשהיו גויים לא נפרעו מהם מיד, אלא
עונשם היה גנוז לעתיד, שבעתיד יהיה
העונש גדול יותר. אבל משהתגירו נפרעים
מהם מיד, כדי שתמחק כעת חובתם, ולא
תשאר לעתיד.

רבי יוסי אומר: אין מענישים את הגרים על
עבירות שעשו בגיותם, כי גר שנתגייר —
בקטן שנולד דמי!

אלא, מפני מה מעוניין? — לפי שאין הגרים
בקיאין בדקדוקי מצות בישראל, ונכשלים
בהם.

אבא חנן אומר משום רבי אלעזר: לפי שאין
עושין את המצות מאהבה של הקב"ה אלא
מיראה של העונש הגיהנם והפורענות.